

Architektura współczesna

Modernizm

Modernizm rozwijał się od około 1911 do 1975 roku. W architekturze najważniejszym założeniem modernizmu była funkcjonalność, dostosowanie budowli do potrzeb użytkownika oraz odejście od stylów historycznych.

Odrzucał ornament, tworząc proste, geometryczne bryły o jasnych powierzchniach, płaskich dachach i dużych, pasmowych oknach. Architekci odwoływali się do bieżących osiągnięć nauki i techniki, korzystając z nich przy tworzeniu konstrukcji i doborze nowoczesnych materiałów, takich jak beton i szkło.

Najważniejsze nurty modernizmu

Styl międzynarodowy

Styl międzynarodowy, Walter Gropius, „Kompleks budynków Bauhausu”, 1925-1926, Dessau, Niemcy,
www.historiasztuki.com.pl

Architektura organiczna

Konstrukttywizm

Konstrukttywizm, Jerzy Turzeniecki, „Hala widowiskowo-sportowa Arena”, 1972-1974, Poznań, Polska, upload.wikimedia.org

Brutalizm

Brutalizm, „Le Corbusier, Kaplica Notre Dame du Haut”, 1953-1955, Francja, upload.wikimedia.org

Strukturalizm

Strukturalizm, „Moshe Safdie Habitat 67” 1967, Montreal, Kanada (widok ogólny), wikimedia.org

Metabolizm

Postmodernizm

Postmodernizm w architekturze przyniósł negację funkcjonalizmu, charakterystycznego dla postmodernizmu. Rozwijał się od drugiej połowy lat 60. XX wieku. Cechuje się różnorodnością oraz dominacją osobistych upodobań architektów.

Niejednorodny ruch nawiązujący do architektury klasycznej i tradycyjnej, zainteresowanie historycznymi formami, klasyczna stylistyka, oddzielanie sfery publicznej od prywatnej, kładzenie nacisku na jakość i trwałość budynków, efektywność wykorzystania zasobów.

New Classical

Niejednorodny ruch nawiązujący do architektury klasycznej i tradycyjnej, zainteresowanie historycznymi formami, klasyczna stylistyka, oddzielanie sfery publicznej od prywatnej, kładzenie nacisku na jakość i trwałość budynków, efektywność wykorzystania zasobów.

New Classical, Schermerhorn Symphony Center, 1983-2005, Nashville, USA, upload.wikimedia.org

Architektura Hight-Tech

Budynek jako obiekt niezależny od przestrzeni, eksponowanie konstrukcji i ciągów komunikacyjnych, twarde, lśniące, metaliczne powierzchnie, jaskrawa kolorystyka, tendencja do stosowania metalu, szkła i plastiku, projektowanie przy użyciu zaawansowanych technologii, integrowanie wyposażenia technicznego z architekturą i strukturą budowli, inteligentne budynki.

Dekonstrukttywizm

Swobodna manipulacja, eksperymentowanie formami i elementami zaczerpniętymi z różnych tradycji, idea fragmentacji – podziału całości na odrębne części, dominacja krzywoliniowych kształtów, geometryczne zachwianie konstrukcji, wrażenie kontrolowanego chaosu.

Budownictwo ekologiczne

Tworzenie budowli w oparciu o ideę dbałości o środowisko naturalne oraz ze świadomością pozytywnego oddziaływania bliskiej obecności natury na człowieka, m.in. oszczędne gospodarowanie surowcami, wykorzystywanie materiałów przyjaznych naturze, zmniejszanie poboru energii, zazielenianie budynków i przylegających do nich terenów. Przykładem jest pierwszy ekologiczny wieżowiec zbudowany w 1997 roku we Frankfurcie nad Menem z dużymi ogrodami założonymi na dziewięciu piętrach, otwartymi na jedną z trzech stron budynku (sky-garden).

Blob

Plastyczność, abstrakcja, skojarzenia z naturalnymi, płynnymi kształtami, fantazyjne formy przypominające blob – ang. kropla, kleks, powoli rozlewający się po powierzchni.

Zadania

Ćwiczenie 1

Dział architektury zajmujący się zasadami planowania przestrzennego miast i osiedli to...

modernizm

urbanistyka

postmodernizm

Ćwiczenie 2

Dopasuj budowle do stylu architektonicznego.

zdj. 1

zdj.2

zdj. 3

zdj.4

strukturalizm

architektura organiczna

Hight-Tech

blob

